

KEIKALLA

TANGO-LANDOLAN JA LANDOLAN HISTORIAA

Keijo Nivala (2020)

Tango-Landolan juurilla

Tango-Landolan syntyyn ja perustamiseen oli keskeisinä vaikuttimina Tapani Typön soittaminen Raution työväentalolla, jossa Leo Kinnunen kävi häntä ja hänen orkestereitaan kuuntelemassa sekä opettaja Osmo Tokola, joka ohjasi aktiivisesti nuoria urheilun ja kulttuurin pariin. Osmo Tokola innosti myös Tuomo Hämäläistä osallistumaan alueelliseen koululaisten kulttuurikilpailuun. Tuomo oli todella lahjakas musiikissa ja kykeni soittamaan korvakuulolla kappaleen kuin kappaleen. Niinpä hän lahjakkaana musiikillisena nerona voitti huuliharpun soitolla alueellisessa kulttuurikilpailussa ykköspalkinnon. 1960-luvun puolivälissä Tuomo ja Leo tutustuivat Raution alapään (kirkonkylän) kansakoulussa toisiinsa. Leo kävi Tuomon kotona kuuntelemassa hänen huuliharpun ja kitaransoittoa. Siinä hän innostui sitten hyräilemään lauluja ja niin käynnistyi Tuomon ja Leon yhteistyö. Tuomo ja Leo soittelivat ja lauloivat vuorotellen kummankin kotona.

Keijo Nivala oli saanut tilata Anttilan postimyynnistä pikkuhaitarin. Niinpä hän tuli pikku haitarin kanssa kokeilemaan yhteen soittamista, kun Tuomo ja Leo musisoivat Kinnusella. Vesa Kinnunen oli puolestaan innostunut kitaran soitosta ja osasikin sitä korvakuulolla jo aika hyvin. Pian Vesa kuitenkin otti kitaran rinnalle bassokitara ja opetteli Keijon avustuksella nuotit. Rumpali oli vielä hukassa. Alavieskassa oli nuorukainen nimeltään Esko Puutio, joka oli saanut rummut ja oli innokas opettelemaan rumpalin taitoja. Leo sai Eskon mukaan ja näin uusi orkesteri oli saanut peruskokoonpanon kasaan syksyn 1966 aikana, jolloin Keijo myös sai ostaa uuden isomman haitarin.

Talvella 1967 uusi orkesteri rupesi harjoittelemaan säännöllisesti ja yleensä sunnuntai-iltapäivisin Raution nuorisoseurantalolla. Orkesterin vahvistimet olivat aluksi Erkki Kiimamaan itsetekemiä, joissa käytettiin vanhojen radioiden osia. Tehoja saatiin muutama kymmenen wattia. Syksyllä 1967 paketti oli kasassa ja harjoiteltuja tanssikappaleita oli noin 80. Niinpä ensimmäiselle ”keikalle” lähdettiin Raution Kärkisen nuorisoseuran talolle sunnuntaina 17.9.1967. Orkesteri oli saanut nimekseen Tango-Landola, koska tangot olivat silloin kovassa suosiossa. Landola nimi tuli kitaran nimestä ja siihen vaikutti taasen maankuulu Dallape-orkesterin nimi, jossa nimen taustalla oli Dallape-harmonikan nimi. Näin Tango-Landolan tie Pohjois-Suomen tanssipaikoille oli avattu ja siitä alkoi orkesterin 50-vuotistaival tanssimusiikin parissa.

KEIKALLA

*Tango-Landola harjoittelemassa Raution nuorisoseuran talolla talvella 1967.
Kuvassa vasemmalta Keijo, Vesa Esko, Tuomo ja Leo.*

Historiaa rautiolaisesta tanssiorkesteriperinteestä

Rautiolaisen tanssiorkesteriperinteen aloittaja ja innostaja on Tapani Typpö. Hän perusti vuonna 1962 kolmen miehen orkesterin nimeltä Trio Casotto. Orkesterin haitaria soitti Tapani itse, Heikki Typpö lauloi ja soitti kitaraa sekä Jussi Tikkala oli rummuissa. Trio Casotto soitti mm. Kiiskilän työväen talolla ja Kalajoen Teatteritalossa. Trio Casotto jäi aika lyhytikäiseksi, sillä Tapani perusti uuden orkesterin nimeltään T.Typpön tangokvartetti. Siinä Tapani soitti haitaria, Mauri Reunanen Sievin asemalta oli kitarassa, Tapanin veli Asko Typpö oli rummuissa ja Unto Vierimaa Alavieskan Taluskylältä lauloi ja soitti bassoa. Orkesteri keikkaili vuosina 1962 - 63 aika paljon (mm. Someronkylä, Sievin Järvikylä, Alavieskan Viri, Sievin Lyly, Yppärin Ns). Tämän jälkeen tuli Kaikupojat. Tapani oli edelleen haitarissa, kitarassa Pekka Sorola, bassoa soitti Erkki Leppänen, rummuissa oli Heikki Lukkarila ja Seija Matilainen lauloi. Kaikupojat keikkaili paljon vuosina 1964-65 (mm Alaviirre, Järvikylä, Lestijärvi, Reisjärven Kangaskylän Ns)..

Tapani Typpö teki myös omia sävellyksiä, joista nimekkäin lienee Kalajokilaakso-valssi. Se kertoo tarinaa paikallisesta elämästä ja kaipuusta sinne.

KEIKALLA

Tangoista Landolaan

1960-luvun musiikkiin vaikutti merkittävästi englantilainen The Beatles. Suomalaisessa iskelmä- ja tanssimusiikissa tämä tarkoitti siirtymistä harmonikasta kitarasoundeihin. Niinpä vuosikymmenen suosikkirytmiksi tango sai väistyä siirryttäessä 1970-luvulle. Tilalle tuli beat-tyyppinen perusrytmi. Samalla harmonikan rinnalle ja jopa tilalle tulivat sähköurut. Ulkomaiset käänösiskelmät nousivat suosioon, joiden esittäjät, kuten Danny, Tapani Kansa ja Markku Aro olivat isoja kotimaisia tähtiä.

1960 ja -70 luvut olivat tanssimusiikin kulta-aikaa. Tansseja pidettiin melkein joka kylällä. Oli nuorisoseurantaloja ja työväentaloja, joissa tyyppillisiä tanssi-iltoja olivat keskiviikko, lauantai ja sunnuntai. Tanssiorkestereille oli yltäkyllin keikkoja. Tämän seurauksena myös orkesterien palkkiot illan soitosta nousivat lyhyessä ajassa 100 markan tasolta moninkertaiseksi. Yleensä tanssit alkoivat klo 20.30 ja päättyivät klo 1. Erityisellä luvalla tanssit saattoivat jatkua klo 2 saakka. Orkesteri soitti aina 45 minuutin jakson ja sen jälkeen 15 minuuttia soitettiin levyjä. Isommissa tanssipaikoissa saattoi olla kaksikin orkesteria, jolloin levyjä ei soitettu. Yleensä yksi jakso tai vähintään yksi tanssikappale oli omistettu naisten haulle.

Tangoista luopuminen pakotti Tango-Landolan muuttamaan nimensä Landolaksi; orkesteri halusi olla nimenomaan nuorisoyhtyeen maineessa. Nuoruusikä toi myös pieniä ongelmia, kun armeija kutsui nuorukaisia. Ensimmäisenä armeijaan astui orkesterin seniori Tuomo. Hän palveli suurimman osan armeija-ajastaan Raahen sotilaspiirin esikunnassa Oulaisissa. Läheinen sijainti mahdollisti aika hyvin myös orkesterissa soittamisen. Leo siirtyi harmaisiin vuonna 1969 ja hänen tilalleen solistiksi saatiin upeääninen laulaja Alavieskan Taluskylältä – Unto Vierimaa eli Unski. Orkesterin managerina toimi tällöin Pekka Puutio, rumpali Eskon isä. Hän vastasi usein myös kuljetuksista. Tämä mahdollisti Eskon pikkuveljen Esan mukana olon tanssikeikoilla. Rohkeana laulajana Esa nousikin estradille ollessaan vasta aloittelemassa koulua. Hän sai taitelijanimen Joonas Tirkkonen alias Pikku-Danny. Hänestä tuli todellinen tanssiyleisön suosikki hänen esittäessään suosittuja iskelmiä, kuten Lunta vain, Pienenä poikana ja Kuljen taas kotiinpäin.

Keijon oli koulun takia luovuttava mieluisasta harrastuksestaan lukion toisen luokan puolella välissä eli vuosikymmenen vaihtuessa; kolme keikkaa viikossa oli lukion käyntiä ajatellen liian raskasta. Hänen tilalleen koskettimiin tuli Jussi Kiiveri Kalajoelta. Jussi soitti pari vuotta ja sen jälkeen Risto Kinnunen tuli hänen tilalleen. Tällöin Landola olikin eräänlainen Kinnusen veljesten klaani. Samoihin aikoihin Esko siirtyi orkesterista pois ja hänen paikkansa otti Heikki Hakola. Landolalla oli koko 1970-luku aktiivista keikkailuaikaa, vaikka kokoonpano vaihtelikin varsinkin vuosikymmenen loppupuolella.

Leo Kinnusen bravuuri 1960-luvun lopulla oli kappale nimeltään [Lapsuuden vala](#). Tämän tallenteen kuvissa näkyy mm. Joonas Tirkkonen sekä Pekka Puutio.

Landolan vanavedessä uusia bändejä

Tango-Landola innosti rautiolaisia musiikin harrastamiseen. Niinpä vuonna 1969 rautiolaiset nuorukaiset Matti Ojala, Risto Kinnunen, Heikki Hakola ja Aila Kääntä (Hakola) perustivat uuden nuoriso-orkesterin. Heikki Hakola kertoo: ” Musiikillinen rummupäräys osaltani kajahti joskus keväällä 1969, kun kavereiden kanssa perustettiin kokoonpano nimeltä Aila-Helinä ja Manolitos. Nimensä bändi sai silloisesta TV sarjasta, High Shapparall, jonka yksi värikäs pääosan esittäjä oli roolinimeltään Manolito! Alussa meillä ei ollut basistia, mutta tiesin kaverin Kannuksen Korvenkylältä, Pekka Santosen, jolla oli musiikillista paloa siihen hommaan, joten Pekasta leivottiin bändiin basisti.

KEIKALLA

Treenattuamme noin puolivuotta, olimme valmiita keikoille ja ensimmäinen olikin, kuinkas muuten, Raution Nuorisoseuralla syksyllä -69. Manolitoksessa soitin parisen vuotta ja sitten siirryin Landolaan Risto Kinnusen kanssa.”

Vuosikymmenen vaihtuessa tapahtui siten henkilövaihdoksia Landolan ja Manolitoksen välillä. Kun Risto Kinnunen ja Heikki Hakola siirtyivät Landolaan, niin Landolasta puolestaan Esko Puutio ja Jussi Kiiveri siirtyivät Manolitosiin. Näin oli tapahtunut terveellistä verenvaihtoa bändien kesken! Manolitosin managerin tehtäviä hoiti rautiolaisen T:mi Marlonin toimitusjohtaja Antti Ojala, Matti Ojalan veli. Todettakoon, että tällöin myös rautiolainen tekstiiliteollisuus antoi nuorille soittajanaluille ansiomahdollisuuksia erilaisissa työtehtävissä tehtaassa (Rauteks Ky).

Matti Ojala jatkaa muisteloja: ”Ihan alkuperäisessä kokoonpanossa Manolitos soitti n. 2-3 vuotta. Keikkoja oli lähialueilla ja tanssipaikkoina olivat mm. Raution Ns., Alavieskan Viri, Merijärjen Ns., Ylivieskan Kuulan kesäpaikka, Markkulan Ns., Nivalan Urheilutalo, Haapajärven Kaunisto, Oulaisissa ja Haapavedellä oli useita Nuorisoseuroja jne. Uuden kokoonpanon myötä keikat lisääntyivät ja kyllä me pohjoisessakin käytiin. Noita tanssipaikkoja oli siihen aikaan aika paljon ja tansseja järjestettiin myös sunnuntaisin ja keskiviikkoisin.”

Elämä, musiikki ja Landola; Tuomo ja Leo

Tango-Landolan syntyminen 1960-luvun puolen välin paikkeilla on Tuomo Hämäläisen ja Leo Kinnusen ansioita. Nuorukaisten yhteistyö vaikutti ratkaisevasti molempien elämään ja heistä tuli vähintäänkin puoliammattilaisia musiikin saralla. Tuomon avioiduttua Tuulikin kanssa he muuttivat Haapavedelle. Tuomon elämä ja myös ammatti onkin piirtynyt musiikin kirjaimilla. Leo puolestaan on rakentanut elämänsä Leenan kanssa toimien monitoimisena yrittäjänä Alavieskassa.

Tuomo kertoo: ”Landolan aktiiviajan jälkeen olin Häijyt -orkesterissa mukana vuodesta 1977 alkaen noin vuoteen 1982. Ravintoloissa, tanssilavoilla ja -paikoilla soitettiin aika paljon. Repertuaariin kuului ravintola- ja tanssipaikoille soveltuvaa musiikkia. Keikkareissuilla on käyty ympäri Pohjois-Suomea, ulottuen lähialueilta Inariin ja Kainuun kautta Etelä-Savoon.

Seuraava orkesterini muutaman vuoden oli nimeltään Reissumiehet. Orkesteri soitti rytmikästä tanssimusiikkia ja kierrettiin lähialueilla sekä Etelä-Savosta Pohjois-Suomeen. Heti Reissumiesten jälkeen alettiin keikoilla Villiruusut -orkesterin kanssa. Lähialueiden lisäksi soittoreissut ulottuivat Pohjois-Karjalasta Lappiin. Villiruusujen jälkeen aloin soittaa Täysikuu -orkesterissa vuodesta 1995 alkaen ja soitetimme enimmäkseen ravintoloissa, tanssipaikoilla ja kylpylöissä. Reissut ovat ulottuneet lähialueiden lisäksi Etelä-Suomesta Lappiin saakka. Olen keikkaillut myös Captain-orkesterin kanssa 2010 -luvulta alkaen satunnaisesti.

Leo eli Lexa on Tango-Landolan kasvo suurelle yleisölle. Hän aloitti heti koulun jälkeen työskentelyn Erkki Kiimamaan omistamassa sähköliikkeessä Alavieskassa. Avioiduttuaan Leenan kanssa he muuttivat Alavieskaan ja ovat toimineen siellä yrittäjinä näihin päiviin saakka. Leo on pitkään hoitanut Koneliike Leo Kinnunen – nimistä yritystä, jota nyt Leon poika Harri jatkaa.

Elämä, musiikki ja Landola; Keijo, Vesa ja Esko

Tango-Landola muodostui kahden vuosikymmen nuorukaisista. Leo ja Tuomo ovat 1940-luvun lopun lapsia. Keijo, Vesa ja Esko edustavat taasen 1950-luvun alkupuolta. Kun orkesteri aloitti esiintymiset vuonna 1967, orkesterin soittajien keski-ikä oli noin 16 vuotta; siis todellinen nuoriso-orkesteri.

KEIKALLA

Keijo Nivala liittyi Tuomon ja Leon musiikilliseen seuraan vuonna 1966 ja oli aktiivisesti mukana Landolassa vuoden 1969 loppuun saakka. Sen jälkeen hänen piti ratkaista tulevan elämänsä suuntaviivat. Hän päätti keskittyä kouluun ollessaan Kalajoen lukion toisen luokan puolivälissä. Koulu tuli hallitsemaan hänen elämäänsä ja elämän työtä. Hän valmistui vuonna 1976 Helsingin teknillisestä korkeakoulusta elektroniikka-alan diplomi-insinööriksi ja palasi vaimonsa Tertun kanssa kotiseudulleen Ylivieskaan työskentelemään Elektrovieska Oy nimiseen teollisuusyritykseen, jonka pääomistajana oli rautiolaislähtöinen Pekka Niska. Muutaman vuoden jälkeen hän siirtyi Ylivieskan teknillisen oppilaitoksen rehtoriksi. Hän väitteli vuonna 1994 Oulun yliopistossa tekniikan tohtoriksi ja työskenteli sen jälkeen maamme eri ammattikorkeakoulujen johtotehtävissä; hän toimi rehtorina Lahden ja Tampereen ammattikorkeakouluissa. Sen jälkeen hän palasi Ylivieskaan ja toimi Centria-ammattikorkeakoulussa yksikönjohtajana, vararehtorina sekä tutkimus- ja innovaatiojohtajana. Musiikki aktivoitui uudelleen hänen elämässään 1980-luvun puolen välin jälkeen, jolloin jatkui yhteistyö myös Landolan kanssa. Vähitellen häntä rupesi kiinnostamaan sävellystyö ja pikkuhiljaa alkoi syntyä omia sävellyksiä ja sanoituksia, joista osa on vuonna 2016 julkaistulla ”Kiitos Sinulle” nimisellä CD:llä. Keijo kertoo: ”Ensimmäinen sävellykseni, josta kirjoitin nuotit, on lukioajoilta. Sen kappaleen nimi on ’Logaritmitango’. Arvostamani matematiikanopettaja Väinö Oksanen piti siitä kovasti ja muistaa sen edelleen. Olin myös 1990-luvun alussa puuhaamassa yhdessä muutaman musiikkia harrastavan ystäväni kanssa alueellista viihdeorkesteria, joka sai nimekseen viihdeorkesteri Solina. Siinä oli 25 tasokasta soittajaa useammasta alueen kunnasta. Solina piti konsertteja ja esiintyi erilaisissa tapahtumissa muutaman vuoden ajan. Olen myös toiminut pitkään Ylivieskan Mieskuoroa säestävässä orkesterissa nimeltään YMK Band. Ylivieskan Mieskuoron ja paikallisten solistien kanssa on tehty useita isohkoja musiikkiprojekteja, mm. ”Ranskalaiset korot; Erik Lindströmin elämä ja musiikki”. – Niin ja armeijavuonna 1971 aikana perustimme kajaanilaisen Tuomo Juntusen ja suonenjokelaisen Ilpo Puustjärven kanssa ’RAUKin pelimannit’ - bändin ja soittelimme monet lauantai-illat paikallisessa upseerikerhossa.” Viimeisin Keijo Nivalan johtama orkesteri on Viihdeorkesteri Selvät Sävelet, joka on pitänyt useita konsertteja paikallisten solistien kassa mm. Kulttuurikeskus Akustiikassa. Todettakoon, että Keijo vaimo Terttu soittaa em. viihdeorkesterissa mandoliinia. Terttu sai mandoliinin soiton ensiopit opettajaltaan ja suurelta musiikintekijältä Aatto Saksolalta.

Vesa Kinnunen, Leon veli liittyi syntyvään orkesteriin samoihin aikoihin Keijon kanssa. Hän otti käsittelyynsä bassokitaraa ja alkoi opiskella nuotteja Keijon avustamana. Perintönä saadut kädentaidot toivat Vesalle ammatin, mitä hän on tehnyt koko ikänsä ja johon sai opin vanhemmalta veljeltään Paavolta, jolla oli jo oma verhoiluliike Kemissä. Jo nuorena miehenä hän perusti oman yrityksen Oulaisiin, tapasi Annelin ja meni hänen kansaan naimisiin ja perusti perheen Oulaisiin. Musiikin ohessa hän on harjoittanut lähinnä huonekalujen verhoilua piakkoin puolen vuosisadan verran. Vesa kertoo: ” Landolan lisäksi perustettiin vuonna 1975 Uolevi Nikander group, jossa soitin bassoa vuoteen 1979. Nikanderin kanssa kävimme soittamassa Tavastiassa, ja muutamat festarit muun muassa Saapasjalka rock ja Kuusrock Oulussa. Levytettiin myös kaksi sinkkua. Rautalankabändi Steelissä aloitin soittamaan vuonna 1988 bassoa, ensimmäinen jakso kesti kaksi vuotta. Vuonna 2003 palasin bändiin uudelleen laulajana ja komppikitaristina. Keikkailevan muusikon hommista jäin eläkkeelle samalla, kun lopetin Steelissä 2009. Väliin mahtuu myös lukuisia eri bändejä ja kokoonpanoja.”

Alavieskan poika Esko Puutio on Tango-Landolan kuopus. Hän liittyi Tango-Landolaan rumpaliksi Leo Kinnusen pyytämänä vuonna 1966. Hän oli silloin kolmannella luokalla Alavieska-Raution kunnallisessa keskikoulussa, siis samassa koulussa Keijon kanssa. Tango-Landolan lisäksi Esko soitti ennen armeijaan menoaan myös Manolitos- ja Käpykaarti-orkestereissa. Esko kertoo: ”

KEIKALLA

Muutettuani vuonna 1972 Kokemäelle menin heti armeijaan ja sen jälkeen poliisikouluun. Työurani on ollut siis viranomaistyötä poliisina Porin alueella. Työ tietenkin rajoitti varsinkin alkuvuosina aktiivista soittamista. Avioiduin vuonna 1974 Hilkan kanssa ja perustimme perheen Poriin, jossa edelleen asumme. Soittaminen jossain muodossa on kuitenkin kulkenut kyljessäni; minulla on ollut ns. työmaabändi ja olemme soittaneet monissa poliisilaitoksen tilaisuuksissa. Perustimme 1990-luvun alussa Esa-veljeni kanssa Tanssiorkesteri Neliapilan, jonka solistina oli myöhemmin Merja Raski. Kiersimme laajasti Ruotsia myöten eri tanssitilaisuuksissa ja esiinnyimme mm. kaksi kertaa ”Huvin vuoksi” TV-ohjelmassa. 2000-luvulla olen soittanut lähinnä ravintoloissa Trio Menox-nimisessä orkesterissa. Lisäksi olen soittanut Vesa Kilpisen bändissä ravintoloissa ja myös Tallinnan laivalla sekä satunnaisesti Jalmar-nimisessä orkesterissa. Tällä hetkellä soitan eläkepäivieni ratoksi satunnaisesti poikieni Jussi-Sakaran ja Veli-Matin Mr Meno - bändin kanssa.” Esko Puutio on toiminut myös Viihdeorkesteri Selvät Sävelet rumpalina.

*Nuoret miehet keikalla Kuusamossa ja Rovaniemellä; vuosi on 1968 tai -69.
Vasemmalla Esko, kyyköttämässä Vesa ja oikealla Keijo ja Tuomo*

KEIKALLA

Veri vaihtuu Landolassa: Jussi, Hessu ja Risto

1960-luvun vaihtuessa uudeksi vuosikymmeneksi Landolan kokoonpano alkoi hieman elää. Leon armeija vuonna 1968 toi orkesteriin Unto Vierimaan uudeksi laulusolistiksi. Keijon päätti keskittyä koulunkäyntiin ja hänen tilalleen vuoden 1969 lopulla koskettimiin tuli Jussi Kiiveri Kalajoelta. Noin vuosi tämän jälkeen Esko ja Jussi siirtyivät Manolitosiin ja samalla Heikki Hakola tuli Landolaan rumpaliksi ja Risto Kinnunen (Leon ja Vesan veli) tuli koskettimiin, jotka tuohon aikaan olivat sähköurkuja.

Jussi Kiiveri kertoo omasta musiikillisesta tarinastaan:” Eka keikka Landolassa oli 16.11.69 Matkanivan Nuorisoseuralla. Olin silloin 15 vuotias. Muistini mukaan ensimmäinen laulamani kappale Landolassa oli nimeltään Tukholma. Olin noin vuoden silloin mukana Landolassa ja sitten siirryimme Eskon kanssa Manolitos yhtyeeseen. Sen jälkeen soitin Charlie Brown – ja Uolevi Nikander Group-nimisissä bändeissä. Levytimme muutaman singlen ja kokoelmalevyillä mukana. Sitten tuli muutaman vuoden taukoa. Aloitin tähän päivään saakka jatkuneen yritystoiminnan musiikin parissa; myyn ja viritän pianoja. Vuonna 1990 pääsin viikkolehti Seuran aurinkotyttökiertueeseen ja kiersin koko kesän Suomea bändin iskelmäsolistina. Lisäksi 90-luvulla olin mukana Select- ja Carawell-nimisissä yhtyeissä. Musiikillisia saavutuksiani ovat neljä älppäriä, erinäinen määrä sinkkuja, muutama TV-esiintyminen. Radiosoittoja on vielä tänäkin aikana säännöllisesti. Olen myös tehnyt biisejä, joita itseni lisäksi on levyttänyt Kirka, Kake Randelin, Kari Vepsä ja Daniela Persson.

Jussin siirryttyä noin vuoden Landolassa olon jälkeen Manolitosiin Risto Kinnunen siirtyi Landolassa sähköurkujen taakse. Elämäntarinastaan Risto kertoo:” Vuoden 1960-luvun loppupuolella perustimme Manolitos- yhtyeen, jossa soittivat itseni lisäksi, Heikki Hakola ja Matti Ojala sekä laulusolistina Aila Hakola. Kuljettiin Ojalan Antin autolla satunnaisia keikkoja jopa Etelä-Pohjanmaalla saakka. Siirryin Landolaan muistaakseni 1971, tosin armeija vuosina 72-73 hieman keskeytti musisointia. Soitin Landolassa aina 80 -luvulle. Keikkoja oli siihen aikaan todella paljon. Kierisimme koko Pohjois-Suomessa sekä Keskipohjanmaalla ja säestettiin myös tunnettuja artisteja. Asuin Kokkolassa; kävin siellä kauppaopiston ja olin töissä Teknossa sekä Sokos-Marketissa. 1980-luvun loppupuolella muutettiin vaimoni Kaarinan kanssa Marinkaisiin Lohtajalle. Vuonna 1984 vuoden siirryin yksityisyrittäjäksi Himangalla, Sitä kesti kymmenisen vuotta ja siihen aikaan soitin lohtajalaisessa Lapponia yhtyeessä. 1990-luvun alkupuolella soitin Trio Tatu Honka yhtyeessä ja kierreltiin paljon ravintola keikkoja Pohjois-Suomea ja Kainuussa. Vuonna 1997 muutimme Sieviin ja olin töissä Teho-Filtterin tehtaalla koneenkäyttäjänä ja soitin Yambalaya- yhtyeessä. Jäin vuonna 2009 sairaseläkkeelle. Nykyisin olen harrastanut kuorolauluja mm. Sievin kirkkokuorossa sekä Nivalan mieskuorossa.

Heikki Hakolan monimuotoinen musiikillinen elämä käynnistyi Manolitosorkesterissa 1960-luvun lopulla. Hessu kertoo elämästään seuraavaa: ”Manolitosin jälkeen Landolassa tein keikkaa neljä vuotta vuoteen 1974 saakka, jolloin minua pyydettiin Uolevi Nikander Groupin(UNG) riveihin, seuraavat neljä vuotta kuluivatkin sitten UNG:n riveissä keikkaillen jopa ihan pääkaupunkiseudulle saakka. UNG avarsi musiikillista maailmaani parin single -levyn ja festivaalikeikkojenkin muodossa. Myös studiohommat alkoivat kiinnostaa tuolloin. Tuli vuosi 1978 ja säestettiin UNG:llä Mikko Alataloa muutamia kertoja ja hän tarvitsi uuteen bändiinsä rumpalia; oli kuuleman mukaan kiinnostunut minusta. Hän tarvitsi laulavan rumpalin, joten ei muuta kuin päätös ja uusia haasteita kohti. Bändi oli loistava ja mieleenpainuvia keikkoja tehtiin myös Ruotsissa ja muutamia kertoja jopa silloisessa Neuvostoliitossakin. Pitkien keikkavälimatkojen ja perheen takia jouduin kuitenkin lopettamaan Mikon bändissä keväällä 1980. Seuraava kokoonpano oli sitten nimeltään Vanhat Saiturit; pääasiassa ravintolabändi, jossa musisoivat myös Leo Kinnunen, Timo Vesajoki, Ismo Irva. Seuraava bändi

KEIKALLA

perustettiin sitten syksyllä 1981 Kokkolan Kaupunginteatteriesitystä varten; Laulu Tulipunaisesta Kukasta - näytöksiä oli toukokuuhun -82 saakka, jonka jälkeen lähdimme samalla kokoonpanolla, mutta nimellä Pekka Marjasen Kvartetti, tekemään keikkaa ympäri Suomen pääosin Polar Artistit Oy:n leivissä. Tällä kokoonpanolla teimme säestyskeikkaa eri artistien taustalla (esim. Kake Randelin, Matti Esko, Paula Koivuniemi, Vesa-Matti Loiri, Kisu sekä monet muut sen ajan nimekkäimmät artistit). Pekka Marjasen lopettaessa vuonna 1983 tässä kokoonpanossa, meillä oli muutamia tilapäisiä kosketinsoittajia eri puolilta maata, Jari Puhakka, Esa Katajavuori, Vesa Torppa ja viimein pysyvämpi jäsen Kari Salmela Merijärveltä. Bändin uudeksi nimeksi tulikin The Ritz Band. Tämä kokoonpano toimi 1986 vuoteen saakka omien keikkojen lisäksi mm. Paula Koivuniemen ja Lea Lavenin taustabändinä.

Seuraava bändi olikin sitten Juhamatin taustalle koottu kokoonpano syksystä 1986 kevääseen 1988, jolloin lopetin keikkakiertämisen ja muutin Ouluun tekemään omaa musiikkia yritysvideoihin, mainostuotantoihin sekä studiotöitä ja mainosääntä TV - ja radiomainoksiin. Omaa musiikkia olen säveltänyt, sanoittanut, ja sovittanut kaikkien näiden vuosien aikana Teoksia löytyy Teoston listoilta toistasataa kappaletta, joista esim. Matti Esko on levyttänyt biisin nimeltä Et voinut unohtaa ja Mikko Alatalo kappaleen Pohjatuuli. Myös oma levy -Unohtumattomiin Hetkiin- ilmestyi vuonna 2001. Viimeinen oma vakituinen keikkakokoonpanoni oli Tanssiorkesteri Salama vuosina 1993 - 1995. Siirryttäessä 2000-luvulle siirryin opetustehtäviin Ylivieskan ammattiopistoon (YSO) ja tällä hetkellä olen jäähyttelemässä; päiväni kulutan Rautiosta nauttien. Yksi asia vielä, jonka haluan mainita, on poikani Janne ja hänen osallistumisensa Tenavatähtikisaan vuonna 1992. Hänestä taisi tulla siihen aikaan jopa paikallinen TV-julkkis!"

Solistikimaraa; Unski ja Joonas Tirkkonen

Tango-Landola oli 1960-luvulla todellinen nuoriso-orkesteri, joka rakentui upean laulusolistin Lexan eli Leo Kinnusen ympärille. Armeija kuitenkin kutsui nuortamiestä ja orkesterin oli löydettävä Lexalle tuuraaja. Sellainen löytyi Alavieskan Taluskylältä. Unto Vierimaa oli tällöin vapaana ja hänellä oli paljon kokemusta tanssiorkestereista. Tango-Landola sai nyt uuden solistin. Tupsahtipa orkesteriin vielä toinenkin solisti, nimittäin Joonas Tirkkonen, jota myös Pikku-Dannyksi tituleerattiin eli Esa Puutio. Hänet toi orkesteriin Pekka Puutio, Esan isä. Pekka toimi tällöin Tango-Landolan managerina ja huolenpitäjänä. Näin seitsenvuotiaan Joonas Tirkkosen oli turvallista olla mukana monilla keikoilla.

Edesmennyt Unto Vierimaa oli 40-luvun lapsia. Hän syntyi, asui ja kasvoi Alavieskan Taluskylässä veljesyhteisössä, jossa oli paljon musiikillista lahjakkuutta. Hänen kotitaloaan kutsuttiin Tienviereksi. Kerrotaan, että hän oli nuoruusvuosinaan talon pikkukamarissa usein soitellut haitaria naapurin lapsille. Unski aloitti laulamisen alavieskalaisessa Simosen yhtyeessä ja lauloi sen jälkeen mm. Unto Jutilan orkesterissa ennen tuloaan Tango-Landolaan. Tekipä hän musiikillista yhteistyötä myös Jouko Hietalan orkesterin kanssa. Unski oli ennen kaikkea tangolaulaja. Tango-Landolassa hänen bravuurikappaleitaan olivat Hiekkaa tango, Sabina sekä 1960-luvun, mutta myös tänä päivänä puhutteleva kappale nimeltään Katu. Unskilla oli hyvin soinnillinen ääni ja hän pystyi laulamaan hyvin korkealta. Kun 60-luvun iskelmätahti Kari Kuuva kuuli Unskin laulavan, hän oli vakuuttunut, että Unskista tulee tähtiartisti Suomeen. Niinpä Kuuva järjesti Unskille koelaulutilaisuuden Helsinkiin, mutta yksinäiselle maalaiskylän pojalle tuli muita käytännön ongelmia Helsingissä ja asiat eivät edenneetkään suunnitelmien mukaisesti. Unski jatkoi Tango-Landolan jälkeen pienimuotoista laulamista ja esiintymistä oman kylän puitteissa mm. Seppo Raution ja Kosti Nahkalan kanssa. Tästä yhteistyöstä yhtenä kivana muistona on Taluskylän oma C-kasetti tallenne nimeltään "Tälle kylälle". Kasetilla kuullaan Lepposat-orkesterin ja usean solistin esittämänä Kosti Nahkalan kappaleita. Tältä kasetilta voisi esimerkkinä mainita valssiin [Taluskylällä](#).

KEIKALLA

Esa Puutio, Tango-Landolan rumpalin Esko Puution velipoika oli innokas laulamaan jo ennen kouluunmenoa. Niinpä isä Pekka rohkaisi häntä kokeilemaan laulua Tango-Landolan säestämänä ja sehän onnistui heti hyvin. Niinpä Pekka Tango-Landolan managerina sanoi pojalleen, että lavalle vaan. Alavieskalainen Veikko Kauppinen keksi pikkupojalle taitelijanimen ”Joonas Tirkkonen” ja sillä nimellä lähdettiin esiintymään seitsenvuotiaana. Kun kappalevalikoimaan kuului mm. Dannyn kappale Lunta vaan, niin saipa Esa poika toisenkin taitelijanimen ”Pikku-Danny”. Yleensä Joonas Tirkkonen lauloi heti alkuillasta ja meni sitten kymmenen jälkeen autoon nukkumaan. Pikkupoika tanssilavalla solistina oli todella erikoista 1960-luvun lopulla ja Joonas Tirkkosesta tuli todellinen suosikki. Hänen bravuurikappaleita olivat mm. Pienenä poikana sekä Kuljen taas kotiinpäin.

Esa Puutio kertoo elämästään ja musiikistaan: ”Muutin Alavieskasta Kokemäelle v.1970. Laulu-ura jatkui vahvasti ja osallistuin kymmeneen laulukilpailuihin Satakunnan alueella; voitin ne kaikki! Vuonna 1971 sain pääosan Porin kesäteatterissa Tukkijoella näytelmästä ”Pölhö Kustaan” rooliin. Saman vuoden jouluna esiinnyin televisiossa Aarre Elon ohjelmassa Joululahjavalvojaiset. Sitten vähän innostus hiipui laulamiseen, osasyynä oli äänenmurros. Tuli käytyä koulut ja ylioppilaslakki pantiin päähän 1980. Armeijan jälkeen opiskelin ravintola-alaa, jonka parissa työskentelinkin koko 80-luvun. Menin naimisiin 1989 ja asun vaimon kanssa edelleen Kokemäellä. Palasin vuonna 1990 uudestaan musiikin pariin Neliapila orkesteriin veli Eskon kanssa. Vuonna 1995 pääsin laivamuusikoksi Viking-Linelle. Laivakeikkaa tein vuosina 1995-2004 myös Silja-Linellä että Eckerö-Linellä. Teen edelleen aktiivisesti keikkaa pääosin One-Man-Bändinä ympäriinsä täällä Länsi-Suomen alueella.”

*Kuvassa on hattu päässä Pikku Danny alias Joonas Tirkkonen.
Kuva on kesältä 1969 Haapaveden Kylpyläsaarella
Kuvassa on myös Pekka Puutio (istumassa).*

KEIKALLA

Landolan esittämän musiikin tyyli

Tango-Landolan musiikillinen tyyli perustui pitkälle kitaristi Tuomo Hämäläisen tapaan tulkita musiikkia hyvin kansanomaisesti. Tango-Landolan soittoa on kautta aikojen pidetty selkeänä, rytmillisenä ja hyvin tanssittavana. Lisäksi musiikki on reipasta ja iloista, mihin tunnelman on aina luonut upea laulusolisti Leo Kinnunen. Tätä musiikillista tyyliä edustaa kappale [Jääkukkia](#) orkesterin 40-vuotiskahvikonsertissa Raution Nuorisoseuralla vuonna 2007.

1960-luvulla musiikin tekeminen poikkesi tämän päivän tilanteesta oleellisesti. Nuotteja ei juurikaan ollut saatavissa. Muutamit nuotit, jotka Tango-Landola hankki, piti kirjoitella Helsingistä Musiikki Fazerilta. Useimmat kappaleet tehtiin korvakuulolta. Kun Tango-Landola oli nuoriso-orkesteri, se halusi perinteellisten tangojen, valssien ja humppien ohella esittää mahdollisimman paljon myös uunituoreita kappaleita. Näitä uusia kappaleita julkaistiin tuolloin radion suosituksessa Lista-ohjelmassa. Menettelytapana oli se, että uusi kappale nauhoitettiin kasettinauhalla. Sitten kuunneltiin ja kirjoitettiin sanat ylös. Tämän jälkeen Keijo ja Tuomo hakivat Tuomon tarkalla musiikkikorvalla kappaleisiin soinnut ja siitä sitten muodostui yksinkertainen sovitus kappaleeseen Landolan tulkitsemana. Menettelytapa oli nopea. Keijo muistelee:” Fredin tulkitsema kappale Pieni nukke oli uutena kappaleena radion lauantain Lista-ohjelmassa. Kappale miellytti kovasti. Se otettiin nauhalle, tehtiin soinnut ja sunnuntai-iltana tansseissa se oli jo orkesterin ohjelmistossa.”

Landola ja Rautio-viikko

Tango-Landola Rautio-viikon iltamissa vuonna 1987.

KEIKALLA

Landolan eräänlainen uudelleen herääminen tapahtui vuonna 1987, jolloin orkesterin ensi esiintymisestä oli kulunut 20-vuotta. Keijo Nivala ja Raution kyläpäällikkö Alpo Murtoniemi ideoivat niin, että juhlan kunniaksi järjestetään Rautio-viikon iltamiin tanssit, joiden musiikista vastaa juhlakalu eli Tango-Landola tai lyhyemmin Landola. Tästä alkoi perinne, jota on nyt jatkunut 30 vuotta.

Hieno näyte yhtyeen ja sen kannattajien ilakoinnista noista juhlallisuuksista on esitys, jossa kuullaan kappaleet [Olen yksinäinen ja Jambalaya](#).

Rautio tunnetaan kulttuuristaan ja aktiivisesta kylätoiminnasta. Rautio valittiin mm. vuonna 2004 Pohjois-Pohjanmaan kyläksi. Rautio-viikko on yksi perinteeksi muodostunut kesätapahtuma Pohjois-Pohjanmaalla. Viikon jokaiselle päivälle on ohjelmaa, josta osavastuu on Raution jokaisella neljällä kylällä. Rautio-viikon yksi kohokohta on lauantai-illan ohjelmalliset iltamat, jotka päättyvät perinteeksi muodostuneisiin lomatansseihin. Näihin tahdit on taannut vuodesta 1987 alkaen Tango-Landola. Iltamien ohjelmaan on kuulunut paikallinen näytelmä, jonka alkuvuosien käsikirjoittajana toimi edesmennyt rautiolainen taitaja Eino Takkunen. Hänen jalanjälkiään näytelmäkirjoittajana on jatkanut mm. Tapani Typpö. Varsin usein ennen näytelmää illan on käynnistänyt [Landola omalla lyhyellä ohjelmanumerollaan solistina Leo Kinnunen](#).

Näytelmän kesto on yleensä ollut noin tunti. Tämän jälkeen on salista tuolit siirretty sivuun. Samalla Landola on viritellyt soittimiaan ja näin illan tanssiohjelma on päässyt käyntiin. Yleensä aloitusvalssit on soitettu klo 21 paikkeilla ja tanssilattia on heti täyttynyt aktiivisista ja iloisista tanssijoista. 1980-luvun lopulla tanssijoita oli useita satoja, viime vuosina muutamia kymmeniä. Landolan kokoonpano on eri vuosina hieman elänyt ja aina alkuperäistä kokoonpanoa ei ole onnistuttu saamaan kasaan. Tuuraajina eri vuosina ovat olleet Risto Kinnunen, Unto Laaksonen, Martti, Simo ja Kalevi Kärkinen, Heikki Hakola, Jouko Hietala, Markus Paavilainen ja Risto Savela.

Vuoden 1998 Rautio-viikon tansseissa Tango-Landolan peruskokoonpanoa vahvistivat Maarit Satomaa viulussa ja Terttu Nivala mandoliinissa. Tässä tätä hieman poikkeavaa Landolaa edustaa kappaleet [Kisällit kesällä ja Suvivalssi](#) ja jos oikein tarkasti katsot, voit tanssijoiden joukossa nähdä myös Pekka Niskan; hänhän vieraili usein näissä lomatansseissa.

Kesällä 2018 Rautio-viikon iltamissa juhlittiin Tango-Landolaa. Näytelmän korvasi Tango-Landolan 50-vuotiskonsertti. Konsertti oli kaksiosainen kestäen noin 2 tuntia. Ohjelmassa esitettiin pääasiassa 1960 ja -70 luvun kappaleita. Orkesterin peruskokoonpanoa vahvistavat Heikki Hakola äänentoistossa, Timo Vesajoki koskettimissa sekä taustalaulajina naistrio Noora Östberg, Arja Löytynoja ja Leila Poutiainen. Leo Kinnusen ohella solisteina ovat myös Jussi Kiiveri, Tuomo Hämäläinen sekä Pauliina Sormunen, jonka laulama [Hiekkaa-tango](#) palautti mieliimme Unto Vierimaan muistot Landolan solistina.

Landola ja "starat"

Tanssiorkesterille on aina sekä kunnia että haaste päästä säestämään todellisia iskelmätahtiä eli "staroja". Tämä oli erityisen haastavaa 1960-luvulla: silloin näillä kansansuosikeilla ei yleensä ollut minkäänlaisia nuotteja mukana säestävälle orkesterille. Silloin puhuttiin papereista – "onko sinulla mitään paperia orkesterille?". Siis ei ollut ja niinpä jouduttiin säestämään korvakuulolta eikä yleensä myöskään etukäteen harjoiteltu. Solisti sanoi vain sävellajin ja siitä mentiin. Tango-Landola selviytyi näistä haasteista hyvin, koska kitaristi Tuomo Hämäläinen kykeni soittamaan "siitä vaan" – periaatteella. Vesa bassossa ja Keijo harmonikassa tai koskettimissa sitten seurasi Tuomon ottamia kitarasointuja ja homma hoitui ainakin kohtuullisesti. Osa kappaleista oli tietenkin tuttuja, joten niissä

KEIKALLA

ei ongelmia ollut. Myöhemmin vierailevilla solisteilla oli myös nuotit mukana ja näin säestykset helpottuivat.

Tango-Landolan ensimmäinen vierailevan solistin säestys oli Limingan Nuorisoseurantalolla vuonna 1969; solisti oli Päivi Paunu. Hän oli noussut pinnalle ”Oi niitä aikoja” kappaleella.

Tästä ensimmäisestä säestyksestä on jäänyt mieleen kova ennakkojännitys ja sitten miellyttävä jälkifilis, kun kaikki meni hyvin. Tämän jälkeen säestyksiä tuli vähitellen lisää. Kari Kuuvan kanssa Landola teki jonkin verran yhteistyötäkin 1960-luvun lopulla ja esiinnyttiin monilla tanssipaikoilla yhdessä. Vietettiin myös yhteistä vapaa-aikaa mm. Haapaveden Kylpyläsaarella ja Kalajoen Hiekkasärkillä. Hiekkasärkiltä on jäänyt mieleen, kun lähdettiin nauttimaan rannasta ja auringosta, niin meidät yllätti uusi villitys. Rannalla oli tyttöjä, jotka olivat yläosattomissa eli ilman rintsikoita. Kyllä siinä Kari Kuuvakin meni hämilleen. Näin tapahtui siis Kalajoen hietikolla! Kari Kuuva nousi pinnalle satiirisella sanoituksellaan tangoon ”Vanha pelargonia”. Tämä tango oli todella suosittu 1960-luvulla ja Landola piti sitä myös pitkään ohjelmistossa.

Keijo muistelee, että Anneli Sarin säestys Ruokolahden lavalla oli haastavaa. Ensinnäkin Landolalla oli hieman ongelmia mikrofoniin liittimien kanssa ja toiseksi Anneli Sari oli hyvin vaativa ja rupesipa ohjeistamaan meitä soittajia. Hyvin kuitenkin selvittiin.

Vesa ja Tuomo muistelevat, että pikkuhiljaa vierailevia solisteja alkoi olla enemmän ja enemmän. Muistinvaraisesti Landola on säestänyt edellä mainittujen solistien lisäksi ainakin seuraavia: Annikki Tähti, Erkki Junkkarinen, Esko Rahkonen, Veikko Lavi, Sammy Babitzin, Jamppa Tuominen, Irwin Goodman, Arja Sippola, Markus Allan, Veikko Tuomi, Tarja Lunnas, Arto Vilkkonen, Markus, Ossi Ahlapuro, Matti Heinivaho, Kari Purhonen ja Pekka Himanka.

Vesa kertoo, että lämpimimmät muistot jätti Annikki Tähti, kun hän lähetti hänelle postissa syntymäpäivälahjaksi itsekutomansa villasukat.

Kiitos Rautio!

Tango-Landolan pitkän toimintaiän vankka tukija alusta saakka on ollut Rautio ja rautiolaiset. Tästä orkesterin jokainen jäsen antaa nöyrimmät kiitokset rautiolaisille unohtamatta kiittää koko alueen tanssiyleisöä vuosien varrelta. Raution tuki orkesterille ilmeni heti orkesterin syntyvaiheessa vuonna 1966. Tämä konkretisoitui mm. siten, että Raution nuorisoseuran talo antoi vapaasti käyttöön tilat orkesterin harjoituksiin. Niinpä Tango-Landola harjoittelikin alkuvaiheessa viikoittain seuralla, kuten silloin sanottiin. Yleensä harjoitukset olivat sunnuntaina iltapäivällä. Soittajat muistelevat, että lauantai-illan riennoista monesti herättiin sunnuntaina puolenpäivän aikoihin ja välittömästi ”aamukahvin” jälkeen menttiin seuralle harjoittelemaan. Joskus jopa jouduttiin kavereita herättelemäänkin harjoituksiin!

Raution tuki orkesterille näkyi monella tavalla. Paikkakunnan ihmiset olivat innostuneita ja aina myönteisiä tälle uudelle tulokkaalle. Siitä puhuttiin ja sitä tuettiin. Tästä oivana esimerkkinä on silloisen Raution kunnan hallituksen kutsu tulla soittamaan paikkakunnan päättäjille tarkoitetussa kokouksessa. Tämä tapahtui vuonna 1968 ja pakinoitsija Kuukkeli kirjoitti alueella ilmestyvässä lehdessä Kaduilta ja kujilta -pakinassaan silloin näin:

”... Raution pikkuinen kunta aukoo uusia uria kunnallisia tilaisuuksia järjestäessään. Ensi lauantaina vietetään paikkakunnalla kunnallisten luottamusmiesten tiedotustilaisuutta, johon on hankittu

KEIKALLA

tavanomaisen arvokas ohjelma. Tilaisuuden aloittaa paikkakunnan oma nuorisobändi Tango-Landola, en tiedä sitten, mitä pojat soittavat, soittavatko he Elsaa kohtalon lasta, Lumpeenkukkaa tai Kyllä kunnanvaalit meni aivan poskelleen. Joka tapauksessa ratkaisu on erikoinen ja sopii kokeiltavaksi varmasti muuallakin.....”

Tango-Landolan vankkumaton tukija on ollut Raution kyläpäällikkö Alpo Murtoniemi. Hän on mm. vuodesta 1987 alkaen huolehtinut siitä, että Landola on soittanut Rautio-viikkojen iltamatanssit. Landola haluaa kiittää Alpoa lämpimästi tästä pysyvästä ja pyyteettömästä tuesta, jonka Alpo on yleensä kertonut myös näiden iltamien ohjelmassa niin, että ”heillä on toistaiseksi voimassa oleva esiintymissopimus Tango-Landolan kanssa”. Tämä sopimus on siis voimassa tänäkin kesänä Rautiossa; konsertin jälkeen myös tanssahdellaan!

Tango-Landola päätti 50-vuotistaipaileensa kahdella juhlakonsertilla, toinen Raution Nuorisoseuralla ja toinen Kulttuurikeskus Akustiikassa syksyllä 2018. Tässä linkissä Tango-Landolan viimeinen esiintyminen ja viimeinen kappale – [Nuoruusmuistoja](#):

Tango-Landola 50-vuotta (2017)